YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
6 päivänä huhtikuuta 1995 *

Asiassa C-310/93 P,

BPB Industries plc, englantilainen yhtiö, sijoittautumispaikka Slough (Yhdistynyt kuningaskunta),

ja

British Gypsum Ltd, englantilainen yhtiö, sijoittautumispaikka Nottingham (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajinaan asianajajat Michel Waelbroeck ja Denis Waelbroeck, Bryssel, ja solicitor Gordon Boyd Buchanan Jeffrey, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt,

valittajina,

jossa vaaditaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-65/89, BPB Industries ja British Gypsum vastaan komissio, 1.4.1993 antaman tuomion (Kok. 1993, s. II-389) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

muu asianosainen:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies Julian Currall, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

jota tukee

Iberian UK Ltd, aikaisemmalta nimeltään **Iberian Trading (UK) Ltd,** englantilainen yhtiö, sijoittautumispaikka Lontoo, edustajinaan solicitor John E. Pheasant ja solicitor Simon W. Polito, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch et Wolter, 11, rue Goethe,

väliintulijana,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. A. Schockweiler, tuomarit P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), G. F. Mancini, C. N. Kakouris ja J. L. Murray,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.12.1994 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 BPB Industries plc ja British Gypsum Ltd (jäljempänä BPB ja BG) ovat yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 8.6.1993 jättämällään valituskirjelmällä hakeneet Euroopan yhteisön tuomioistuimen perussäännön (ETY) 49 artiklan perusteella muutosta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-65/89, BPB Industries ja British Gypsum v. komissio, 1.4.1993 antamaan tuomioon (Kok. 1993, s. II-389, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt valittajien kanteen ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamisesta 5.12.1988 tehdyn komission päätöksen 89/22/ETY (IV/31.900, BPB Industries PLC, EYVL 1989 L 10, s. 50, oikaisu EYVL: ssä 1989 L 52 s. 42, jäljempänä päätös) kumoamiseksi ja velvoittanut valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

2 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa olevista toteamuksista ilmenee (2—10 kohta), että:

— BPB on sellaisen konsernin brittiläinen holding-yhtiö, joka valvoo noin puolta kipsilevyjen tuotantokapasiteetista yhteisöjen alueella ja jonka konsolidoitu

nettoliikevaihto oli 1,116 miljardia ecua maaliskuun 1987 lopussa päättyneenä tilikautena. BPB toimii Isossa-Britanniassa rakennuskipsi- ja kipsilevyaloilla pääasiallisesti 100-prosenttisesti valvomansa tytäryhtiön BG:n välityksellä. Kipsituotteita, ennen kaikkea rakennuskipsiä ja kipsilevyjä valmistaa Irlannissa BPB:n irlantilainen tytäryhtiö Gypsum Industries plc, joka toimii tavarantoimittajana Irlannin markkinoilla sekä BG:n välityksellä Pohjois-Irlannin markkinoilla.

— BG valmistaa Isossa-Britanniassa kipsilevyjä Midlandsissa sekä Kaakkois- ja Pohjois-Englannissa sijaitsevissa kahdeksassa tehtaassa. BPB toimittaa tavallisesti Ison-Britannian markkinoille kipsilevyjä Isoon-Britanniaan perustetuista tehtaista, kun taas sen Irlannissa toimivat yksiköt huolehtivat Irlannista ja Pohjois-Irlannista.

— Rakennustarvikkeiden myyjät huolehtivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa käytössä olevien kipsilevyjen jakelusta lähes kokonaan. Tämä järjestelmä varmistaa tehokkaan jakelun rakennusalan yrityksille. Myyjät kantavat lisäksi yrityksille myönnetystä luotosta aiheutuvan riskin. Tutkimuksen kohteena olevalla ajanjaksolla on todettu myyjien keskuudessa vallalla oleva suuntaus keskittymiin.

— Ennen vuotta 1982 ei Isoon-Britanniaan tuotu säännöllisesti kipsilevyjä. Mainittuna vuonna Lafarge UK Ltd (jäljempänä Lafarge), joka on ranskalaiseen Lafarge Coppée -konserniin kuuluva yhtiö, alkoi tuoda maahan Ranskassa valmistettuja kipsilevyjä. Lafargen maahantuonti kasvoi asteittain. Koska Lafarge oli riippuvainen sen Ranskassa sijaitsevasta tuotantoyksiköstä ja koska tästä aiheutui hankintavaikeuksia, Lafarge ei kyennyt varmistamaan normaaleja tavarantoimituksia lukuisille asiakkaille.

— Iberian Trading UK Ltd (jäljempänä Iberian) alkoi toukokuussa 1984 tuoda maahan Española de Placas de Yeson Espanjassa valmistamia kipsilevyjä. Sen hinnat olivat alhaisemmat kuin BG:n, hintaeron vaihdellessa yleensä 5 ja 7 prosentin välillä siten, että hinnoissa esiintyi joskus suurempiakin eroja. Iberianin

tarjoamaan tuotevalikoimaan kuului ainoastaan kysytyimmät kipsilevymallit ja se oli kipsilevyjen mittojen osalta suppea. Tämän lisäksi Iberianilla on myös usein ollut hankintavaikeuksia.

— Vuosina 1985 ja 1986 BG tuotti noin 96 prosenttia Yhdistyneessä kuningaskunnassa myydyistä kipsilevyistä Lafargen ja Iberianin jakaessa jäljellejäävät markkinat keskenään.

— Iberian osoitti 17.6.1986 komissiolle hakemuksen, jossa vaadittiin toteamaan 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen (EYVL 1962 13, s. 204, jäljempänä asetus N:o 17) 3 artiklan mukaisesti, että BPB on rikkonut ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa. Komissio päätti 3.12.1987 aloittaa asetuksen N:o 17 3 artiklan 1 kohdan mukaisen menettelyn.

— Varattuaan yrityksille tilaisuuden vastata komission niitä vastaan esittämiin väitteisiin asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 kohdan ja neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963 127, s. 2268) mukaisesti ja kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio teki 5.12.1988 riidanalaisen päätöksensä.

3 Tämän päätöksen päätösosa kuuluu seuraavasti: [1]

"Ensimmäinen artikla

British Gypsum Ltd on rikkonut heinäkuun 1985 ja elokuun 1986 välillä ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklan määräyksiä käyttäessään väärin määräävää ase-

1 — Päätöksestä ei ole suomenkielistä versiota. Käännös tehty yhteisöjen tuomioistuimessa.

maansa kipsilevytarvikemarkkinoilla Isossa-Britanniassa soveltamalla erityistä maksujärjestelmää sellaisiin rakennustarvikkeiden myyjiin, jotka suostuivat käyttämään British Gypsum Ltd:tä kipsilevyjen yksinomaisena hankintapaikkanaan.

2 artikla

British Gypsum Ltd on rikkonut heinä- ja elokuussa 1985 ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa harjoittaessaan sellaista politiikkaa, jolla pyrittiin suosimaan niitä asiakkaita, jotka eivät käyneet kauppaa maahantuoduilla kipsilevyillä, ja jonka perusteella tuotteen toimitusaikoja pidennettäessä toimitettiin ensin rakennuskipsitilaukset; mainittu menettely on British Gypsum Ltd:n kipsilevytarvikkeita koskevan määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä Isossa-Britanniassa.

3 artikla

BPB Industries plc on rikkonut ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa tytäryhtiönsä British Gypsum Ltd:n välityksellä käyttäessään väärin määräävää asemaansa kipsilevytarvikemarkkinoilla Irlannissa ja Pohjois-Irlannissa:

— painostaessaan tuloksellisesti kesä- ja heinäkuussa 1985 erästä maahantuojaryhmää ja saaden näiltä tällä tavalla suostumuksen siihen, että ne luopuivat kipsilevyjen maahantuonnista Pohjois-Irlannissa,

— myöntäessään kesä- ja joulukuun välisenä aikana vuonna 1985 joukon alennuksia rakennustarvikkeiden myyjille toimittamistaan BG:n tuotteista PohjoisIrlannissa sellaisella ehdolla, etteivät nämä myy maahantuotuja kipsilevyjä.

4 artikla

Seuraavat sakot on määrätty seuraaville yrityksille:

— British Gypsum Ltd:lle 3 miljoonan ecun suuruinen sakko 1 artiklassa tarkoitetuista ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklan vastaisista rikkomuksista,

— BPB Industries plc:lle 150 000 ecun suuruinen sakko 3 artiklassa tarkoitetuista ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklan vastaisista rikkomuksista.

...»

4 BPB:n ja BG:n tästä päätöksestä nostaman kumoamiskanteen johdosta annettiin valituksenalainen tuomio, jonka tuomiolauselma kuuluu seuraavasti:

»1) Päätöksen 89/22/ETY 2 artikla ... kumotaan siltä osin kuin se koskee heinäkuuta 1985.

2) Kanteessa esitetyt vaatimukset hylätään muilta osin.

...»

5 Valittajat esittävät valituksensa tueksi neljä pääasiallista perustetta ja yhden toissijaisen perusteen.

6 Ensimmäisen perusteen mukaan ETY:n perustamissopimuksen 86 ja 190 artiklaa on rikottu siltä osin kuin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että on tarpeetonta tarkastaa emoyhtiön vaikutusvaltaa sen 100-prosenttisen tytäryhtiön suhteen, koska ensiksi mainitun oletettiin valvovan viimeksi mainittua, ja että päätöksen 3 artiklassa todetun rikkomuksen syyksilukeminen BPB:lle oli riittävästi perusteltu.

7 Toisen perusteen mukaan ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaa ja 86 artiklaa on rikottu siltä osin kuin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että hankintasopimukset ja myynninedistämismaksut kuuluivat 86 artiklan piiriin ja että vaikka 85 artiklan 3 kohdan mukaiseen poikkeukseen voitaisiinkin vedota, se ei rajoittaisi 86 artiklan soveltamista.

8 Kolmannen perusteen mukaan ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa on rikottu, koska yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että etuoikeutetuilla kipsin toimituksilla syyllistyttiin määräävän markkina-aseman väärinkäyttöön.

9 Neljännen perusteen mukaan puolustautumisoikeutta on loukattu, koska yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että komission kieltäytyminen ilmaisemasta valittajille tiettyjä asiakirjoja vedoten niiden luottamuksellisuuteen ei esillä olevassa asiassa vaikuttanut päätöksen laillisuuteen.

10 Valittajat pyytävät toissijaisesti niille määrättyjen sakkojen määrien alentamista.

Kolme ensimmäistä perustetta

11 Ensimmäinen, toinen ja kolmas peruste on hylättävä perusteettomina vastaavilla, julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 20—31, 42—69 ja 76—86 kohdassa esitetyillä perusteluilla.

Neljäs peruste

12 Tällä perusteella yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta moititaan siitä, että se on katsonut hallinnollisen menettelyn sujuneen komissiossa siten, että puolustautumisoikeutta kunnioitettiin.

13 Valittajat ovat todellakin esittäneet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (valituksenalaisen tuomion 21 kohta), että päätös on kumottava, koska komissio ei ollut antanut niille tietoa kaikista sen hallussa olevista olennaisista asiakirjoista, ja että tämä laiminlyönti oli aiheuttanut niille vakavaa haittaa.

14 Katsoessaan hallinnollisen menettelyn sujuneen siten, että puolustautumisoikeutta kunnioitettiin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muistuttanut siitä, että komissio on *Kahdennessatoista kilpailupolitiikkaa koskevassa kertomuksessa*an (s. 40 ja 41) asettanut itselleen joukon sääntöjä, jotka koskevat oikeutta

tutustua asiakirjavihkoon kilpailuasioissa, ja että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin itse on asiassa Hercules Chemicals vastaan komissio 17.12.1991 antamassaan tuomiossa (asia T-7/89, Kok. 1991, s. II-1711, 53 ja 54 kohta) katsonut, että komissiolla "on velvollisuus antaa ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamismenettelyyn osallisille yrityksille tilaisuus tutustua kaikkiin komission tutkimuksen aikana kokoamiin, niitä vastaan ja niiden puolesta esitettyihin asiakirjoihin, ellei toisten yritysten liikesalaisuudesta, komission sisäisistä asiakirjoista ja muusta luottamuksellisesta tiedosta muuta johdu" (valituksenalaisen tuomion 29 kohta).

15 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muistuttanut lisäksi siitä, että se on asiassa Cimenteries CBR ym. v. komissio 18.12.1992 antamassaan tuomiossa (yhdistetyt asiat T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, Kok. 1992, s. II-2667, 38 kohta) katsonut, että asiakirjavihkon saatavuutta koskevan menettelyn tarkoituksena on kilpailuasioissa antaa mahdollisuus väitetiedoksiannon kohteena oleville yrityksille saada tietoa komission asiakirjavihkoon kuuluvasta todistusaineistosta, jotta ne voivat ilmaista hyödyllisellä tavalla kantansa komission väitetiedoksiannossa ilmaistusta, komission tämän aineiston perusteella omaksumasta käsityksestä (valituksenalaisen tuomion 30 kohta).

16 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ilmoittanut tämän jälkeen, että edellä mainittujen, komission itselleen asettamien sitoumusten mukaisesti valittajille osoitetun väitetiedoksiannon ohessa oli liitteenä komission asiakirjavihkon muodostavista 2 095 asiakirjasta kokoava luettelo, jossa yksilöitiin kunkin asiakirjan tai asiakirjaryhmän kohdalla se, oliko kantajilla mahdollisuus tutustua niihin vai ei, ja havainnut kuusi sellaista asiakirjaryhmää, joiden osalta tilaisuus tutustumiseen oli evätty: ensiksi laadultaan yksinomaan sisäiset komission asiakirjat; toiseksi tietty ulkopuolisten yritysten kanssa käyty kirjeenvaihto; kolmanneksi tietty jäsenvaltioiden kanssa käyty kirjeenvaihto; neljänneksi tietyt julkaistut tutkimukset ja tiedotukset; viidenneksi tietyt tarkastuskertomukset; kuudenneksi vastaus asetuksen N:o 17 11 artiklan perusteella esitettyyn tietojensaantipyyntöön (valituksenalaisen tuomion 31 ja 32 kohta).

17 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut 33 kohdassa, että tästä tutkimuksesta ilmenee,

"että kantajat eivät voi tehokkaasti valittaa siitä, että komissio ei ole antanut tilaisuutta tutustua tiettyihin laadultaan yksinomaan sisäisiin asiakirjoihin, joista yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo katsonut, ettei niistä ole annettava tietoa. Samanlainen kanta on myös otettava jäsenvaltioiden kanssa käytyyn kirjeenvaihtoon. Sama koskee julkaistuja tutkimuksia ja asiakirjoja. Näin myös on tarkastuskertomusten, komission tietojensaantipyyntöön annetun vastauksen ja ulkopuolisten yritysten kanssa käydyn kirjeenvaihdon laita; näiden osalta komissio on voinut laillisesti evätä tutustumistilaisuuden niiden luottamuksellisuuden perusteella. Väitetiedoksiannon kohteena oleva yritys, joka on määräävässä asemassa markkinoilla, voi todellakin tästä syystä omaksua vastatoimia komission tutkimuksessa avustaneita kilpailijayrityksiä, tavarantoimittajia tai asiakkaita vastaan. Lopuksi samasta syystä kantajat eivät voi väittää, että asetuksen N:o 17 3 artiklan perusteella komission käsiteltäväksi saatettu valitus on virheellisesti pidetty niiden saatavana vain osittain (asiakirjat 1—233). Näin ollen komission kieltäytyminen antamasta kantajille näitä asiakirjoja koskevia tietoja ei esillä olevassa asiassa ole omiaan vaikuttamaan päätöksen laillisuuteen".

18 Valittajat esittävät tämän perusteen tueksi ensiksi, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti arvioinut, että komissio oli täyttänyt velvollisuutensa varata asiaan osallisille yrityksille tilaisuuden tutustua komission asiakirjavihkoihin kuuluviin kaikkiin sellaisiin yrityksen puolesta ja sitä vastaan esitettyihin asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia.

19 Toiseksi valittajat väittävät, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt itse tutkia asiakirjavihkoon kuuluvat asiakirjat.

20 Kolmanneksi valittajat arvostelevat sitä, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt sen, ettei komissio ole ilmaissut tiettyjä asiakirjoja sillä ainoalla ja riittämättömällä perusteella, että — mikäli ne ilmaistaan — vastatoimiin saatetaan ryhtyä tiedon antanutta yritystä vastaan. Suhteellisuusperiaatetta loukataan valittajien mukaan sillä, että kieltäydytään ehdottomasti antamasta tilaisuutta tutustua sellaiseen asiakirjaan sisältyviin kaikkiin tietoihin, joka ei ole luottamuksellinen sanan suppeassa merkityksessä.

21 Esitetyn perusteen aiheellisuuden tutkimiseksi on syytä muistuttaa ensin siitä, että puolustautumisoikeuden kunnioittaminen edellyttää muun muassa sitä, että asianomaisella yrityksellä on ollut mahdollisuus tehdä hyödyllisellä tavalla tunnetuksi näkökantansa niistä asiakirjoista, jotka komissio on ottanut huomioon rikkomusta koskevan väitteensä tueksi (asia 322/81, Michelin v. komissio, tuomio 9.11.1983, Kok. 1983, s. 3461, 7 kohta).

22 On syytä todeta tämän jälkeen, etteivät valittajat vastusta sitä, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on voinut puolustautumisoikeuden kunnioittamisen periaatetta loukkaamatta katsoa, ettei komissio ollut velvollinen antamaan niille tilaisuutta tutustua sisäisiin asiakirjoihin ja muuhun luottamukselliseen tietoon. Ne tyytyvät moittimaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä on loukannut tätä periaatetta, kun se on arvioinut valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa mainittujen asiakirjojen kuuluneen sellaisiin nimenomaisesti mainittuihin ryhmiin, joita ei pitänyt ilmaista, ja ainakin siitä, ettei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ollut riittävästi perustellut tätä toteamusta.

23 Lopuksi, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 125 kohdassa todennut, valittajat eivät ole moittineet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sitä, että niille ei ollut annettu tietoa niitä vastaan esitetystä asiakirjasta vaan sitä, että ilmaisematta jätetyt asiakirjat olisivat voineet olla niiden perusteluille hyödyllisiä. Valittajat ovat todellakin väittäneet, että asiakirjan ilmaisematta jättämisen perusteena pitäisi olla sen luottamuksellinen laatu eikä suinkaan se, käyttääkö komissio sitä mahdollisesti (valituksenalaisen tuomion 22 kohta).

24 On syytä näin ollen tutkia, onko yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voinut aiheellisesti todeta, että ilmaisematta jätetyt asiakirjat kuuluivat sellaiseen asiakirjaryhmään, joita koskevat tiedot komissio voi perustellusti kieltäytyä ilmaisemasta niiden luottamuksellisen laadun vuoksi.

25 Kun kysymyksessä on kieltäytyminen antamasta valittajille tietoa laadultaan yksinomaan komission sisäisistä asiakirjoista, jäsenvaltioiden kanssa käydystä kirjeenvaihdosta tai julkaistuista tutkimuksista ja tiedotuksista, riittää kun todetaan, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on voinut perustellusti katsoa, että toisaalta kaksi ensimmäistä asiakirjaryhmää olivat laadultaan luottamuksellisia ja toisaalta viimeisessä ryhmässä on kysymys sellaisista asiakirjoista, jotka määritelmänsä mukaisesti olivat valittajien saatavilla.

26 Mitä tulee ulkopuolisten yritysten kanssa käytyyn kirjeenvaihtoon ja esitettyyn tietojensaantipyyntöön annettuun vastaukseen, on syytä todeta, että markkinoilla määräävässä asemassa oleva yritys saattaa omaksua vastatoimia komission tutkimuksessa avustaneita kilpailijoita, tavarantoimittajia tai asiakkaita vastaan. Tämän vuoksi tällaisessa tilanteessa ulkopuoliset yritykset, jotka antavat komissiolle sen suorittamien tutkimusten aikana sellaisia asiakirjoja, joiden osalta ne arvioivat, että niiden luovuttaminen saattaisi aiheuttaa vastatoimia niitä kohtaan, voivat tehdä näin vain tietäessään, että niiden luottamuksellisuutta koskeva pyyntö otetaan huomioon.

27 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten perustellusti katsonut, että komissio on voinut kieltäytyä antamasta tilaisuutta tutustua mainittuihin asiakirjoihin vedoten niiden luottamuksellisuuteen.

28 Mitä tulee lopuksi tarkastuskertomuksiin, valittajat ovat valituksessaan myöntäneet, että ne koskevat ulkopuolisissa yrityksissä tehtyjä tarkastuksia. Tältä osin riittää kun todetaan, että sellaisista asiakirjoista, joista saattaa ilmetä ulkopuolisten

tekemiä rikkomuksia, joilla sitä paitsi ei ole mitään yhteyttä esillä olevan asian kanssa, ei luonnollisestikaan voida antaa tietoja valittajille.

29 Mitä tulee valittajien siihen näkemykseen, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut riittävästi perustellut ratkaisuaan, joka koskee komission kieltäytymistä antamasta valittajille tietoa edellä mainituista asiakirjoista, on syytä korostaa sitä, että niiden puolustautumisoikeuden väitettyä loukkaamista koskevat väitteet on esitetty "... ainoastaan epäillen ja olettaen ...", kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 35 kohdassa esitetyistä toteamuksista ilmenee.

30 Ottaen huomioon tämän toteamuksen, valituksenalaisessa tuomiossa (edellä esitetyn tiivistelmän mukaisesti; 14—17 kohta) omaksutusta ajattelutavasta ilmenee kuitenkin selvästi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut näiden väitteiden hylkäämiseksi. Samoin tällaisessa tilanteessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei voida moittia siitä, kuten valittajat tekevät, että se on tutkinut kysymyksessä olevien asiakirjojen laadun yleisesti ilman, että se on tutkinut oma-aloitteisesti erikseen kutakin ilmaisematta jätettyä asiakirjaa, jotta se voisi tarkastaa ne komission esittämät perustelut sille, ettei niitä ollut ilmaistu.

31 Lopuksi valittajat moittivat vielä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se ollut katsonut, että komission olisi pitänyt asettaa niiden saataville tietyistä asiakirjoista edes sellaiset yhteenvedot, joista luottamukselliset tiedot on jätetty pois.

32 Tämäkin väite on hylättävä. On jäänyt kokonaan selvittämättä, että valittajat olisivat pyytäneet tällaisia yhteenvetoja tai että tällainen pyyntö olisi ollut oikeutettu.

33 Kaiken edellä esitetyn mukaan valittajilla ei ole perusteltua syytä väittää, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut puolustautumisoikeuden kunnioittamisen periaatetta; neljäs peruste on näin ollen hylättävä.

Toissijainen peruste

34 Mitä tulee toissijaiseen perusteeseen, riittää kun todetaan, että sen jälkeen kun yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut täyden harkintavaltansa perusteella yhteisöoikeuden rikkomisesta yrityksille määrättyjen sakkojen suuruuden, yhteisöjen tuomioistuimen asiana ei ole korvata kohtuullisuussyistä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaa omallaan, kun se käsittelee oikeuskysymyksiä valituksen yhteydessä.

35 Koska esitettyjä perusteita ei voida hyväksyä, muutoksenhaku on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

36 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan perusteella sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittajat ovat hävinneet asian, on syytä velvoittaa ne korvaamaan tästä käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, myös väliintulijan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitus hylätään.

2) Valittajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, myös väliintulijan oikeudenkäyntikulut.

Schockweiler Kapteyn Mancini

Kakouris Murray

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä huhtikuuta 1995.

Kirjaaja

R. Grass

Kuudennen jaoston puheenjohtaja

F. A. Schockweiler